

พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครอง ในเขตภาคตะวันออก

CARE BEHAVIORS OF PRESCHOOL CHILDREN WITH DIGITAL MEDIA IN THE 21st CENTURY OF PARENTS IN THE EASTERN AREA

มีนนาภา รักษ์หิรัญ¹ และปณิธิ เนตินันท์²

Meennapa Rukhiran¹ and Paniti Netinant²

¹คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี

²วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต

¹Faculty of Social Technology, Rajamangala University of Technology Tawan-OK, Chanthaburi Campus

²College of Information Technology and Communication, Rangsit University

Received: June 5, 2020 / Revised: September 25, 2020 / Accepted: September 30, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ 1) ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้งานสื่อดิจิทัลและผลกระทบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน 2) พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองที่อยู่ในจังหวัดจันทบุรีและตราด จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้งานสื่อดิจิทัลของเด็กก่อนวัยเรียน ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ให้การดูแลระหว่างเด็กใช้สมาร์ทโฟนอยู่เสมอ บางครั้งมีการตั้งคำถามจากเนื้อหาในสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนกับเด็ก บุตรหลานมีการร้องขอเข้าถึงสื่อดิจิทัลเป็น 1-3 ครั้งต่อวัน ความคิดเห็นจากผู้ปกครองคิดว่าเด็กเสพติดสื่อดิจิทัลในระดับปานกลาง และให้ใช้สื่อดิจิทัลเป็นเวลา 1-2 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ปกครองนิยมให้เด็กใช้สื่อดิจิทัลในเวลาว่างทั่วไป สื่อดิจิทัลที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ยูทูบ การวิเคราะห์พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการดูแลระหว่างเด็กใช้สมาร์ทโฟน การตั้งคำถามจากเนื้อหาในสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนกับเด็ก การตรวจสอบสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมสำหรับบุตรหลาน และการกำหนดระยะเวลาการให้เด็กใช้สื่อดิจิทัลมีความสัมพันธ์ต่อความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นประโยชน์ของสื่อดิจิทัลเพื่อช่วยเพิ่มทักษะความรู้และพัฒนาความคิดให้เด็กก่อนวัยเรียน สื่อดิจิทัลทำให้เด็กก่อนวัยเรียนมีความสนใจอยู่เฉยได้แต่ต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองควรกำหนดให้เด็กใช้เวลาอยู่กับสื่อดิจิทัลเคลื่อนไหวไม่เกิน 15 นาที เนื่องด้วยปัญหาสุขภาพสายตาและสมาธิสั้นของเด็กที่ใช้สื่อดิจิทัล และสมาร์ทโฟนมากเกินไป

คำสำคัญ: พฤติกรรม สื่อดิจิทัล ผู้ปกครอง เด็กก่อนวัยเรียน

Abstract

The purposes of this research were (1) to analyze the demographic factors of the parents affecting digital media usage behaviors of preschool children and their impacts on preschool children and (2) to analyze the parents' behaviors of taking care of preschool children with digital media in the 21st century. The research sample consisted of 400 parents in Chanthaburi and Trat provinces. The employed research instruments were a questionnaire and an interview form. The data were analyzed using the percentage, mean, t-test, and one-way ANOVA. The research findings were as follows: Regarding the analysis results of preschool children's digital media usage behaviors of preschool children, it was found that the majority of parents were always supervising their children while they were using smart phones. Sometimes they posted questions to their children concerning the contents of the digital media in order to review with them. The children asked for accessing the digital media for 1-3 times per day. As for opinions of the parents, they thought that their children were addicted to the digital media at the moderate level, and they allowed their children to use digital media for 1-2 hours per day. The parents preferred that their children use digital media in their general free time. The most popular digital media was YouTube. As for the results of hypothesis testing of taking care behaviors for preschool children, it was found that the behavior of caring for them while they were using smart phones, the posting of questions concerning contents in the digital media for reviewing with their children, the checking of appropriate digital media for their children, and the determination of the appropriate time for their children to use digital media were significantly related to the demographic difference of the parents at the .05 level of statistical significance. As for the results of qualitative study, it was found that most parents realized the benefits of digital media for increasing their children's knowledge and skills, and developing their ideas; also, digital media could capture the children's interests and enabled them to remain sitting still. The parents should allow their children to watch interactive digital media for no more than 15 minutes per session due to the concern for their eye health and hyperactivity that could result from the overuse of digital media and smartphones.

Keywords: Behavior, Digital Media, Parents, Preschool Children

บทนำ

ประกาศแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเน้นการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เป็นรากฐานที่สำคัญต่อการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ หนึ่งในแผนย่อย

คือ การส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ใช้ วิจารณ์ญาณและรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลและเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก (Announcement of the Office of the Prime Minister concerning of the Announcement on

National Strategy (2018-2037), 2019) ซึ่งคำว่า การใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจรรยาบรรณและรู้เท่าทันนั้น ยังรวมไปถึงการเลือกสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมสำหรับ บุตรหลานหรือเด็กในความดูแลของผู้ปกครองด้วย

การดูแลเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 นั้น สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตถูกนำมาใช้เพื่อความบันเทิง และการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการเลี้ยงดูบุตรหลาน อาจกล่าวได้ว่าแนวโน้ม การดูแลเด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงไป ตามเทคโนโลยี ที่ทันสมัยของโลกในยุคดิจิทัล Sahamaytaphut (2012) ระบุว่าแท็บเล็ตเป็นสื่อทันสมัยที่ช่วยเปิดโลก แห่งการเรียนรู้ให้กว้างเป็นทางเลือกใหม่ในการใช้ สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งพ่อแม่ ครู และนักเรียน ช่วยให้เด็กได้ฝึกประสบการณ์ทางภาษา การฝึกคิด สร้างสรรค์ แต่จำเป็นต้องรู้เท่าทันการใช้งานอย่าง เหมาะสม เพราะแท็บเล็ตเป็นพิษสำหรับบุตรหลาน ได้หากไม่มีการดูแลกำกับการใช้ เด็กอาจถูกบั่นทอน สุขภาพ ใช้เพลินจนไม่กิน ไม่นอน นีวลิอค คอเคล็ด ไม่อยากวิ่งเล่น เขียนหนังสือ หรือทำกิจกรรม สร้างสรรค์ ที่สำคัญอาจทำให้เกิดโรคติดแท็บเล็ต ในเด็กได้ Trakoonpuksrirood (2014) พบว่า งานวิจัยใหม่จำนวนมากแสดงให้เห็นถึงโทษของ การใช้แท็บเล็ตหรือโทรศัพท์สมาร์ตโฟนนั้น อาจทำให้ การเรียนรู้การควบคุมของเด็กล่าช้าลงได้ หรือการ ใช้งานโทรศัพท์มือถือถือมากเกินไป ยิ่งในช่วงวัยเด็กอาจส่ง ผลกระทบที่เป็นภัยเงียบในด้านการพัฒนาสมองและ พฤติกรรมของเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ควรได้ รับการศึกษาและวิจัย เพราะการปฏิเสธเทคโนโลยี ไม่ให้เด็กเข้าไปเกี่ยวข้องโดยเด็ดขาด เป็นสิ่งที่ไม่ ควรทำและเป็นไปได้ยากมากในยุคที่เด็กต้องเติบโต ท่ามกลางกระแสการไหลบ่าของเทคโนโลยี

ความทันสมัยของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ามามี บทบาทกับชีวิตมนุษย์ในทุกมิติ ผสมกับแนวโน้มช่วง อายุของผู้เริ่มใช้งานสมาร์ทโฟนลดลง ส่งผลกระทบ ของการใช้แท็บเล็ตและโทรศัพท์สมาร์ตโฟนเชิงลบ กับเด็กเพิ่มขึ้น ทำให้คณะผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษา

เพื่อหาพฤติกรรมการเลือกสื่อดิจิทัลที่ส่งผลต่อ พัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กก่อนวัยเรียนซึ่งจะนำไป สู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเลือกสื่อดิจิทัลของ ผู้ปกครอง แนวทางการเลือกสื่อดิจิทัลที่มีจุดเน้นด้าน การส่งเสริมทักษะทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ (Ruengrong et al., 2014; Sungkawadee, 2019) ของเด็กก่อนวัยเรียน และแนวทางการสร้างแอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับเด็ก ก่อนวัยเรียนเพื่อช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางอารมณ์ และสติปัญญา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วิเคราะห์ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของ ผู้ปกครองที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้งานสื่อดิจิทัลและ ผลกระทบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
2. วิเคราะห์พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อน วัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครอง

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้ได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

สื่อดิจิทัล หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็น เครื่องมือในการปฏิบัติการ ประกอบด้วยข้อความ ภาพ เสียง และการเคลื่อนไหว ที่แสดงผลผ่านทาง เว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใดๆ ที่มีการ เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็น ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ (Hall, Nix, & Baker, 2013)

องค์ประกอบของสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ได้แก่

- 1) สื่อการสอนดิจิทัล เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการนำเนื้อหาบทเรียนมาสร้างสื่อการเรียนการสอน
- 2) เครื่องมือดิจิทัล เป็นการให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม การเรียนรู้ผ่านเครื่องมือดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก และแท็บเล็ต
- 3) การส่งผ่านดิจิทัล เป็นการส่งผ่านสื่อดิจิทัลให้กับผู้เรียนผ่านอินเทอร์เน็ต และภาพจากดาวเทียม
- 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง

เป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์และออฟไลน์ผ่านสื่อดิจิทัลด้วยตนเอง (Keane, 2012)

สำหรับทักษะการเรียนรู้สื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 นั้นถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญเนื่องจากปัจจุบันอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย ผู้ใช้สามารถเป็นเจ้าของได้ในราคาไม่แพง เครื่องมือสื่อสารเหล่านี้นำมาใช้อำนวยความสะดวกเพื่อการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบให้สามารถเข้าถึงได้อย่างทันสมัย โดยนำสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตมาเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับมนุษย์ทุกเพศและทุกวัยควรต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันตามทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Wongkitrungruang & Jittarit, 2011)

บทบาทสำคัญของสถาบันครอบครัวเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล Parsons (1977) ระบุว่า พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการให้ลูกได้เรียนรู้ ใช้งาน เข้าใจ และคิดอย่างสร้างสรรค์ ด้วยการดูแลการใช้สื่อดิจิทัล ปลูกฝังให้ใช้สื่อดิจิทัลในทางสร้างสรรค์ สอนให้ใช้สื่ออย่างปลอดภัย แนะนำมารยาทในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ลูกหลานกลายเป็นพลเมืองที่ดีและใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมในยุคดิจิทัล (Wongyai, 2017)

Nikken & Oprea (2018) ได้ทำการศึกษาวิจัยแนวทางการใช้สื่อดิจิทัลของเด็ก ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของครอบครัวส่งผลกระทบต่อการยอมรับเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล อีกทั้งอายุรายได้ การศึกษาของผู้ปกครอง และการเป็นผู้ปกครองเลี้ยงเดี่ยวส่งผลกระทบต่อการใช้สื่อดิจิทัลในเด็ก

Ante-Contreras (2016) ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของสื่อดิจิทัลในการกำกับดูแลเด็กของผู้ปกครอง เนื่องด้วยระดับการดูแลเด็กของผู้ปกครองในปัจจุบันนี้มีอัตราลดลงและส่งผลกระทบในเชิงลบกับเด็ก โดยนำตัวแปรของการดูแลของผู้ปกครองมาเป็นปัจจัยในการศึกษาวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญของผลกระทบมาจากระยะเวลาของการเข้าถึงสื่อดิจิทัลและเทคนิคการดูแลของผู้ปกครองระหว่าง

ใช้งานสื่อดิจิทัล

Tancharoenwong, Pakdeeronachit, & Svetthitikun (2018) ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้หน้าจอของเด็กไทย วัย 0-3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการใช้หน้าจอทั้งประเภทโทรทัศน์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟน คือ รายได้ของพ่อแม่ และประเภทของสถานที่นอนของเด็ก ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้ความรู้แก่สถาบันแม่และเด็กสถานรับเลี้ยงเด็กเล็กหรือพ่อแม่ให้รับรู้และเตรียมป้องกันไม่ให้เด็กทารก 0-3 ปี รับสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากเกินไป

ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมจึงสรุปได้ว่าการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครองควรออกแบบวัตถุประสงค์ให้ครอบคลุมลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันของผู้ปกครองที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งช่วงชั้นอายุของเด็กที่อยู่ในความดูแลของประชากรนั้นอยู่ระหว่าง 0-3 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยทารก (แรกเกิดถึง 2 ปี) และวัยเตาะแตะ (2-3 ปี) (Eampracha, 2014)

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เพศของผู้ปกครองที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 อายุของผู้ปกครองที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 จำนวนบุตรในความดูแลของ

ผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

วิธีการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเชิงผสมผสาน 2 วิธีการ ได้แก่ วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม และวิธีการเชิงคุณภาพด้วยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนจากจังหวัดจันทบุรีและตราด จำนวน 8,579 คน (National Statistical Office, 2016) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1967) จำนวน 400 คน เพื่อตอบแบบสอบถามด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดของประชากรแต่ละจังหวัดและอำเภอ การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้นเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 20 คน คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่โรงพยาบาลของรัฐบาลและเอกชนในเขตจังหวัดจันทบุรีและตราด ในระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2562 - 30 กันยายน 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเชิงปริมาณเพื่อสอบถามพฤติกรรมจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนเด็กที่มีอายุระหว่าง 0-3 ปี ซึ่งเคยอยู่ในความดูแลหรือกำลังดูแลอยู่

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็ก ก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลผ่านสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตของผู้ปกครอง เช่น ความถี่ของการใช้งานสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตของเด็ก การเฝ้าดูแลเด็กระหว่างใช้งานสมาร์ทโฟน และระยะเวลาของเข้าถึงสื่อดิจิทัล เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของสื่อดิจิทัลกับเด็กจำนวน 11 ข้อ แบ่งเป็นด้านพัฒนาการและทักษะด้านต่างๆ เช่น ศิลปะ การพูด เป็นต้น พฤติกรรมและสุขภาพ

เช่น อารมณ์ ความรู้สึก และสายตา เป็นต้น ได้กำหนดระดับความคิดเห็นตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1961) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ความต้องการสื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน เช่น ความพอเพียงของสื่อดิจิทัลในปัจจุบัน ความต้องการสื่อดิจิทัลประเภทต่างๆ เป็นต้น และแบบสอบถามคำถามปลายเปิดครอบคลุมพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการใช้งานสื่อดิจิทัลด้วยสมาร์ทโฟนของเด็กก่อนวัยเรียน

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อสอบถามพฤติกรรมจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ พฤติกรรมการดูแลเด็กด้วยสื่อดิจิทัล ผลกระทบเชิงบวกของสื่อดิจิทัล ผลกระทบเชิงลบของสื่อดิจิทัล และแนวทางในการเลือก สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับเด็กก่อนวัยเรียน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้นำข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม แล้วจึงนำแบบสอบถามวิจัยไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้ในการสำรวจข้อมูลจริงกับผู้ปกครองโรงเรียน วัดป่าคลองกุ่ม อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำนวน 40 คน

จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

ส่วนแบบสัมภาษณ์เชิงลึก หากคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายถึงลักษณะ

ของข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนเด็กในความดูแล พฤติกรรมการเข้าถึงสื่อดิจิทัลของเด็กก่อนวัยเรียน และความต้องการสื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน โดยคำนวณค่าสถิติจากค่าร้อยละ สำหรับผลกระทบของสื่อดิจิทัลกับเด็ก คำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับแปลความหมายของช่วงคะแนนตามเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ส่งผลกระทบต่อเด็กในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ส่งผลกระทบต่อเด็กในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ส่งผลกระทบต่อเด็กในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ส่งผลกระทบต่อเด็กในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ส่งผลกระทบต่อเด็กในระดับน้อยที่สุด

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อสรุปผลอ้างอิงไปยังประชากรของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งลักษณะการนำเสนอจะอยู่ในรูปของตารางประกอบความเรียง สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยการใช้ค่าสถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (T-test) สำหรับตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA F-test) หากพบความแตกต่างในสมมติฐานข้อใดจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) สำหรับตัวแปรตามระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรอิสระจำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนบุตรในความดูแล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น เป็นการสรุปประเด็นจากการแบ่งประเภทของข้อมูลตามวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของประเด็นคำถามและแล้วนำประเด็นมาขยายความที่

ถอดจากการสัมภาษณ์ เพื่อประมาณการค่าเป็นร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าถึงสื่อดิจิทัลและผลกระทบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.50 อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.80 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 67.50 มีอาชีพเป็นพนักงานของรัฐบาลและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 47 และจำนวนเด็กในความดูแล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 61.30 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		n	%
เพศ	ชาย	86	21.50
	หญิง	314	78.50
อายุ	น้อยกว่า 20 ปี	4	1.00
	21-30 ปี	56	14.00
	31-40 ปี	255	63.80
	41-50 ปี	72	18.00
	มากกว่า 51 ปี	13	3.30
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	72	29.00
	ปริญญาตรี	270	67.50
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	58	14.50
อาชีพ	เกษตรกร	45	11.30
	อาชีพอิสระ/ค้าขาย	115	28.80
	พนักงาน	188	47.00
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	47	11.80
	ครู/อาจารย์	5	1.30
จำนวนบุตรในความดูแล	1 คน	245	61.30
	2 คน	122	30.50
	3 คน	23	5.80
	มากกว่า 4 คน	10	2.50

พฤติกรรมการเข้าถึงสื่อดิจิทัลของเด็กก่อนวัยเรียนส่วนใหญ่ ผู้ปกครองจะให้การดูแลระหว่างเด็กใช้สมาร์ทโฟนอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 48 บางครั้งจะมีการตั้งคำถามจากเนื้อหาในสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนกับเด็ก คิดเป็นร้อยละ 41.50 บุตรหลานมีการร้องขอเข้าถึงสื่อดิจิทัลเป็น 1-3 ครั้งต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 80.30 ความคิดเห็นจากผู้ปกครองคิดว่าเด็กเสพติดการใช้งานสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตและเล่นสื่อดิจิทัลในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31 และนิยมให้ใช้สื่อดิจิทัลเป็นเวลา 1-2 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 50.50 ผู้ปกครองนิยมให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัลในเวลาว่างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 34.50 สื่อดิจิทัลที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ยูทูบ (YouTube) คิดเป็นร้อยละ 92

ความต้องการสื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าสื่อดิจิทัลต่างๆ ในปัจจุบันนี้เพียงพอับความต้องการด้านการพัฒนาของเด็กก่อนวัยเรียน คิดเป็นร้อยละ 52 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เหลือ ร้อยละ 48 มีความต้องการสื่อดิจิทัลเพื่อเพิ่มทักษะศิลปะ การรู้จำสิ่งต่างๆ และคณิตศาสตร์ ตามลำดับ และเลือกดาวน์โหลดแอปพลิเคชันแบบไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 83

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเรื่องผลกระทบของสื่อดิจิทัลกับเด็กก่อนวัยเรียน โดยแสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรื่องผลกระทบของสื่อดิจิทัลที่มีต่อบุตรหลาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่ส่งผลกระทบของสื่อดิจิทัล

ระดับความคิดเห็นที่ส่งผลกระทบของสื่อดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
สื่อดิจิทัลมีผลต่อเปลี่ยนพฤติกรรมของบุตรหลาน	3.41	1.109	มาก
สื่อดิจิทัลช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านคณิตศาสตร์	3.04	0.974	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านศิลปะ	3.10	1.021	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านการรู้จำสิ่งต่างๆ	3.38	0.993	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านการพูดภาษาไทย	2.91	0.966	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษ	3.39	1.068	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านการเข้าสังคม	2.32	1.007	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลช่วยในการเรียนรู้เพื่อให้สมัครเข้าเรียนชั้นอนุบาล	2.20	1.075	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลส่งผลกระทบต่อความสามารถทางการพูด	2.85	1.182	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมก้าวร้าว	3.09	1.296	ปานกลาง
สื่อดิจิทัลส่งผลกระทบต่อสายตาและสุขภาพ	4.00	1.031	มาก
รวม	3.06	0.617	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเล่นดู บุตรหลานก่อนวัยเรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยคำถามดังนี้

ประเด็นที่ 1 พฤติกรรมการดูแลระหว่างเด็กใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต

ประเด็นที่ 2 การตั้งคำถามจากเนื้อหาในสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนความรู้ที่เด็กได้รับ

ประเด็นที่ 3 ระยะเวลาการให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัล

ประเด็นที่ 4 ช่วงเวลาที่นิยมให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัล

ประเด็นที่ 5 การตรวจสอบสื่อดิจิทัลสำหรับเด็ก

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทำการจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนบุตรในความดูแล ด้วยการทดสอบค่าสถิติการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม การดูแลเด็กในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามเพศ

รายการ	Male (n = 86)		Female (n = 314)		t	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ประเด็นที่ 1	1.88	0.873	1.68	0.844	0.008	0.928
ประเด็นที่ 2	2.63	0.971	2.34	1.036	0.122	0.727
ประเด็นที่ 3	1.80	0.700	1.76	0.719	0.145	0.703
ประเด็นที่ 4	3.35	1.839	3.52	1.662	2.939	0.087
ประเด็นที่ 5	3.33	0.874	3.67	0.975	3.456	0.064

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม การดูแลเด็กในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามเพศพบว่า ค่า Sig. ของทุกประเด็น (0.928, 0.727, 0.703, 0.087, 0.064) มากกว่า 0.05 แสดงว่า เพศชายและหญิงมีพฤติกรรม การดูแลเด็กในศตวรรษที่ 21 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม การดูแลเด็กในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนบุตรหลานในความดูแล

รายการ	อายุ		ระดับการศึกษา		อาชีพ		จำนวนบุตร ในความดูแล	
	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
ประเด็นที่ 1	4.136	0.003*	10.846	0.000*	2.887	0.022*	0.687	0.560
ประเด็นที่ 2	4.638	0.001*	10.934	0.000*	5.065	0.001*	1.146	0.330
ประเด็นที่ 3	3.162	0.014*	9.347	0.000*	2.815	0.025*	3.456	0.017*
ประเด็นที่ 4	0.844	0.498	0.351	0.704	0.499	0.736	1.009	0.389
ประเด็นที่ 5	1.084	0.364	12.104	0.000*	1.124	0.345	5.403	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความแตกต่างของพฤติกรรม การดูแลเด็กในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนบุตรในความดูแล ดังนี้

การจำแนกตามอายุ พบประเด็นที่ 1, 2 และ 3 มีค่า Sig. (0.003, 0.001, 0.014) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของอายุที่แตกต่างกันของผู้ปกครอง ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต (ประเด็นที่ 1) การทบทวนจากสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 2) และระยะเวลาการเข้าถึงสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 3) จากการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่พบว่า ผู้ปกครอง

อายุน้อยกว่า 20 ปี มีพฤติกรรมการดูแลระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตมากกว่าอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41-50 ปี ผู้ปกครองอายุน้อยกว่า 20 ปี มีการทบทวนจากสื่อดิจิทัลมากกว่าอายุระหว่าง 31-40 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างตัวแปรของระยะเวลาการให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัล

การจำแนกตามระดับการศึกษาพบประเด็นที่ 1, 2, 3 และ 5 มีค่า Sig. (0.000, 0.000, 0.000, 0.000) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลบุตรหลานระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต (ประเด็นที่ 1) การทบทวนสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 2)

ระยะเวลาการเข้าถึงสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 3) และการตรวจสอบสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 5) จากการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการดูแลบุตรหลานระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตพบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการดูแลระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตมากกว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการทบทวนจากสื่อดิจิทัลมากกว่าการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้ปกครองที่มีการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่ากำหนดระยะเวลาการให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัลมากกว่าการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี และผู้ปกครองที่ระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่ามีการตรวจสอบสื่อดิจิทัลเหมาะสมสำหรับเด็กมากกว่าระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ตามลำดับ

การจำแนกตามอาชีพ พบประเด็นที่ 1, 2 และ 3 มีค่า Sig. (0.022, 0.001, 0.025) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของอาชีพที่ต่างกันของผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลบุตรหลานระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต (ประเด็นที่ 1) การทบทวนสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 2) และระยะเวลาการเข้าถึงสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 3) จากการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ผู้ปกครองอาชีพพนักงานของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนการทบทวนจากสื่อดิจิทัลมากกว่าอาชีพเกษตรกร แต่ไม่พบความแตกต่างตัวแปรของพฤติกรรมการดูแลระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตและระยะเวลาการเข้าถึงสื่อดิจิทัล

การจำแนกตามจำนวนบุตรในความดูแล พบว่าประเด็นที่ 3 และ 5 มีค่า Sig. (0.017, 0.001) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้ปกครองส่งผลต่อระยะเวลาการเข้าถึงสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 3) และการตรวจสอบสื่อดิจิทัล (ประเด็นที่ 5) จากการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟพบความ

แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อระยะเวลาการเข้าถึงสื่อดิจิทัลพบว่า ผู้ปกครองที่ดูแลเด็กจำนวน 1 คน กำหนดระยะเวลาการให้บุตรหลานเข้าถึงสื่อดิจิทัลมากกว่าการดูแลเด็กจำนวน 3 คน และผู้ปกครองที่ดูแลเด็กจำนวน 2 คน มีการตรวจสอบสื่อดิจิทัลมากกว่าที่ดูแลจำนวน 3 คน

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าผู้ปกครองร้อยละ 100 เด็กในความดูแลมีพัฒนาการ ในการเรียนรู้การเข้าถึงสื่อดิจิทัลได้อย่างรวดเร็วและสามารถจดจำวิธีการเข้าถึงสื่อดิจิทัลโดยใช้เวลาไม่นาน สำหรับประเภทของสื่อที่เลือกใช้นั้น ผู้ปกครองร้อยละ 100 จะเลือกใช้สื่อดิจิทัลแบบที่มีภาพและเสียงประกอบโดยจะเป็นผู้เปิดให้เด็กได้เรียนรู้ เด็กทุกคนสามารถจดจำและร้องขอสื่อดิจิทัลด้วยตนเองในภายหลัง ร้อยละ 80 เห็นด้วยกับประโยชน์ของการเข้าถึงสื่อดิจิทัลเพื่อเพิ่มทักษะและพัฒนาทางด้านความคิดให้กับเด็กก่อนวัยเรียน ร้อยละ 65 เลือกใช้สื่อดิจิทัลเพื่อดึงดูดความสนใจให้เด็กอยู่เฉย และเมื่อเด็กร้องขอใช้สื่อดิจิทัล ผู้ปกครองต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพราะอาจทำให้เกิดโทษกับสายตาและสมาธิ โดยจะกำหนดให้เล่นเพียงระยะเวลาครั้งละไม่เกิน 15 นาที และไม่เกิน 2 ชั่วโมงต่อ 1 วัน ซึ่งพบว่า เด็กมีพัฒนาการอยู่ในระดับปกติ ร้อยละ 20 พบการเปลี่ยนแปลงของลูกมีพัฒนาทางสมองที่ช้าลงและมีอารมณ์ก้าวร้าวเมื่อปล่อยให้ผู้สูงอายุดูแลบุตรหลานด้วยแท็บเล็ตทั้งวันเป็นระยะเวลาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องให้ผู้สูงอายุดูแลต่อไป เพราะไม่สามารถหาคนเลี้ยงอื่นมาทดแทนได้ และคาดหวังว่าเด็กจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นเมื่อเข้าโรงเรียนแล้ว

อภิปรายผล

ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลที่แตกต่างของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กในหลายมิติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากการใช้แบบสอบถามและ

แบบสัมภาษณ์พบว่า ในปัจจุบันผู้ปกครองเสริมทักษะและพัฒนาให้กับเด็กด้วยสื่อดิจิทัลเพราะตนเองมีสมาร์โฟนและแท็บเล็ตอยู่แล้วสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiong & Shuler (2010) ว่าผู้ปกครองเลือกอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาให้กับเด็กได้เรียนรู้มากขึ้น ทั้งนี้ควรมีการกำหนดระยะเวลาและคัดกรองสื่อที่เหมาะสมการศึกษาวิจัยโดย Coyne et al. (2017) พบว่า การใช้สื่อเพื่อการเสริมพัฒนาการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากในอดีต ทั้งนี้ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับการเลือกสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับอายุของเด็กตามองค์ประกอบของสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้เพราะสื่อดิจิทัลส่งผลกระทบต่อพัฒนาการแต่ละช่วงวัยของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อายุต่ำกว่า 2 ปี ควรได้รับการควบคุมดูแลระหว่างเข้าถึงสื่อดิจิทัลเป็นพิเศษ (Council on Communication and Media, 2016)

การทดสอบสมมติฐานของพฤติกรรมการเล่นดูเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครองจะพบว่า เพศของผู้ปกครองไม่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเล่นดูบุตรหลาน เนื่องด้วยบทบาทความรับผิดชอบทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป Renk et al. (2003) กล่าวว่า ปัจจุบันความรับผิดชอบในเรื่องรายได้เป็นหน้าที่ของทุกคนในครอบครัว เพศหญิงทำงานนอกบ้านเช่นเดียวกับเพศชาย ความรับผิดชอบในการดูแลบุตรเป็นหน้าที่ที่พึงกระทำร่วมกันระหว่างพ่อและแม่ที่ต้องพูดคุยและกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับครอบครัว ดังนั้นพฤติกรรมความเอาใจใส่ดูแลของผู้ปกครองย่อมส่งผลกระทบต่อบุตรไม่แตกต่างกัน สำหรับอายุของผู้ปกครองนั้นจะเห็นว่าพฤติกรรมระหว่างเด็กเข้าถึงสมาร์โฟนหรือแท็บเล็ต การตั้งคำถามจากเนื้อหาในสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนกับเด็ก การตรวจสอบสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมสำหรับบุตรหลาน และการกำหนดระยะเวลาการให้เด็กใช้สื่อดิจิทัลมีความสัมพันธ์ต่อความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครอง ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของ Nikken & Oprea (2018) ที่กล่าวว่า อายุของผู้ปกครองที่แตกต่างกันส่งผลต่อการ

ดูแลเด็กที่แตกต่างกัน จากการศึกษาระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครองนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นดูบุตรหลานด้วย ผลการทดสอบสมมติฐานสอดคล้องกับงานวิจัยของ Patanapongton & Keawkungun (2017) ที่ระบุว่า ครอบครัวที่พ่อและแม่มีการศึกษาสูงและมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีมีโอกาสทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญาสูงกว่าครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ทั้งนี้จากผลการวิจัยยังพบว่า การปล่อยให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานหลายคนจะส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการใช้สื่อดิจิทัลที่นานขึ้นและการตรวจสอบสื่อดิจิทัลสำหรับเด็กที่เหมาะสมลดลง

อย่างไรก็ตามจากบทสรุปการสัมภาษณ์เป็นที่น่าประหลาดใจว่า การปล่อยให้ผู้สูงอายุนำหน้าที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลอย่างต่อเนื่องอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กและอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กในศตวรรษที่ 21 มีพัฒนาการที่ช้าลงและทำให้เกิดโรคมะเร็ง (Elias & Sulkin, 2017) ทั้งนี้คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะให้พ่อแม่ควรกำกับและชี้แนะประโยชน์และโทษให้กับผู้ดูแลที่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างขาดความรู้เท่าทันต่อภัยของการปล่อยให้เด็กใช้เวลาไปกับสื่อดิจิทัลและสมาร์โฟนมากเกินไปสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Tanchaenwong, Pakdeeronachit, & Svetthitikun (2018) ที่กล่าวว่า เป็นเรื่องที่น่ากังวลหากปล่อยให้เด็กอยู่ในความดูแลของปู่ย่าตายายหรือญาติคนอื่น เพราะเด็กมีโอกาสใช้สมาร์โฟนหรือแท็บเล็ตสูงกว่าการเล่นดูโดยพ่อแม่

สรุปผล

ข้อมูลผลการวิจัยพฤติกรรมการเล่นดูเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครองสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเล่นดูเด็กด้วยสื่อดิจิทัลของผู้ปกครองส่วนใหญ่จะใช้สมาร์โฟนหรือแท็บเล็ตมาช่วยเสริมทักษะและพัฒนาการเรียนรู้ให้กับเด็ก

วัย 0-3 ปี สื่อดิจิทัลที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ยูทูบ ในปัจจุบันมีประเภทของสื่อดิจิทัลหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการสำหรับการพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียน ผู้ปกครองคอยดูแลเด็กในขณะที่ใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตอยู่เสมอ บางครั้งผู้ปกครองมีการตั้งคำถามจากเนื้อหาในสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนความรู้กับเด็ก คณะผู้วิจัยพบว่า เมื่อผู้ปกครองดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดทำให้พฤติกรรมของการเข้าถึงสื่อดิจิทัลของเด็กอายุระหว่าง 0-3 ปี ในเขตจังหวัดจันทบุรีและตราดไม่อยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง

2. ผลกระทบของสื่อดิจิทัลสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนด้านคณิตศาสตร์ ศิลปะ การเรียนรู้ การพูด การเข้าสังคม การเข้าศึกษาต่อในระดับอนุบาล และพฤติกรรมแสดงออกความก้าวร้าว อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า สื่อดิจิทัลส่งผลกระทบต่อสายตาและสุขภาพของเด็กหากใช้เป็นระยะเวลานานเกิน 15 นาทีในระดับมาก

3. พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลของผู้ปกครองมีปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนบุตรในความดูแล ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลเด็กระหว่างการใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต การตั้งคำถามจากเนื้อหาของสื่อดิจิทัลเพื่อทบทวนความรู้ที่เด็กได้รับ ระยะเวลาการให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัล และการตรวจสอบสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมสำหรับเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนางานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเสนอเป็นแนวทางการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้สำหรับ

ผู้ปกครอง บุคลากรทางศึกษา บุคลากรการแพทย์ กรมกิจการเด็กและเยาวชน และกระทรวงสาธารณสุข ในการกำกับดูแลเด็กระหว่างใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตอย่างใกล้ชิดทั้งในครัวเรือนและโรงเรียน เด็กไม่ควรเข้าถึงสื่อดิจิทัลเคลื่อนไหวมากกว่า 15 นาทีต่อ 1 ครั้ง เพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพสายตาและพัฒนาการทางการเรียนรู้ของเด็ก

ผู้ปกครองควรเลือกประเภทของสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับพัฒนาการตามช่วงวัยของเด็กและสอดแทรกกิจกรรมที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการช่วยเสริมการเรียนรู้ต้องมีการพูดคุยแบบประคับประคองให้อยู่ในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

ผู้ปกครองสูงวัยควรได้รับความรู้เรื่องโทษของการเข้าถึงสื่อดิจิทัลเป็นเวลานาน แนวทางการเลี้ยงดูและเลือกสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมสำหรับเด็กผ่านสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต

ผู้ผลิตสื่อดิจิทัลควรกำหนดมาตรฐานความยาวของสื่อดิจิทัลเคลื่อนไหวไม่ควรเกินกว่า 15 นาที ต่อ 1 เนื้อหา เพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพสายตาและสมาธิของเด็ก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การขยายผลงานวิจัยการนำเทคโนโลยีสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตมาพัฒนาทักษะและการเรียนรู้สำหรับเด็กวัยอนุบาล 3-6 ปี และวัยประถม 6-12 ปี ในความดูแลของผู้ปกครองเพื่อสะท้อนผลการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กในช่วงวัยที่สูงขึ้น

การกำหนดลักษณะของผู้ปกครองที่เป็นแม่หรือพ่อเลี้ยงเดี่ยว และผู้สูงอายุ เพื่อขยายผลพฤติกรรมการดูแลเด็กที่ใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตในการเข้าถึงสื่อดิจิทัล

References

- Announcement of the Office of the Prime Minister concerning of the Announcement on National Strategy (2018-2037). (2019, 18 April). Royal Thai Government Gazette. Vol. 136. Pt. 51A. pp. 1-2.
- Ante-Contreras, D. (2016). *Distracted Parenting: How Social Media Affects Parent-Child Attachment*. The Degree of Master of Social Work, Department of School of Social Work, CSUSB Scholar Works.
- Chiong, C. & Shuler, C. (2010). *Learning: Is There an App for That? Investigations of Young Children's Usage and Learning with Mobile Devices and Apps*. New York, NY: The Joan Ganz Cooney Center at Sesame Workshop.
- Council on Communication and Media. (2016). Media Use in School-Aged Children and Adolescents. *Pediatrics*, 138(5), 1-6. doi: 10.1542/peds.2016-2592
- Coyne, S. M., Radesky, J., Collier, K. M., Gentile, D. A., Linder, J. R., & Rogers, J. (2017). Parenting and Digital Media. *Pediatrics*, 140(s2), 112-116. doi: 10.1542/peds.2016-1758N
- Eampracha, A. (2014). *Development of Human*. Retrieved August 30, 2019, from <http://www.educbkkthon.com/blog/apsornsiri>
- Ellias, N. & Sulkin, I. (2017). YouTube Viewers in Diapers: An Exploration of Factors Associated with Amount of Toddlers' Online Viewing. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 11(3), Article 2. doi: 10.5817/CP2017-3-2
- Hall, M, Nix, I., & Baker, K. (2013). Student Experiences and Perceptions of Digital Literacy Skills Development: Engaging Learners by Design? *Electronic Journal of e-Learning*, 11, 207-225.
- Keane, D. T. (2012). Leading with Technology. *The Australian Educational Leader*, 34(2), 44.
- Likert, R. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill.
- National Statistical Office. (2016). *Number of Children Born Separating of Ages, Zone and Province A.D. 2006 - 2015*. Retrieved August 30, 2019, from <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries01.html> [in Thai]
- Nikken, P. & Oprea, S. (2018). Guiding Young Children's Digital Media Use: SES-Differences in Mediation Concerns and Competence. *Journal of Child and Family Studies*, 27, 1844-1857. doi: 10.1007/s10826-018-1018-3
- Parsons, T. (1977). *Social Systems and the Evolution of Action Theory*. New York: The Free Press.
- Patanapongton, J. & Keawangkun, W. (2017). *Factors Effecting to Child Development in Thailand in 2017* (Research Report). Department of Health. [in Thai]
- Renk, K., Roberts, R., Roddenberry, A., Luick, M., Hillhouse, S., & Phares, V. (2003). Mother, Fathers, Gender Role, and Time Parents Spend with Their Children. *Sex Roles*, 48(7/8), 305-315.
- Ruengrong, P., Jiravarapong, B., Manyum, W., Somyaron, W., Muendet, S., & Srisurat, C. (2014).

- Educational Technology VS Thai Teacher in 21st Century, *Panyapiwat Journal*, 5(Special), 195-207. [in Thai]
- Sahamaytaphut, N. (2012). *Tablet and the Future of the Nation*. Retrieved August 30, 2019, from http://rajanukul.go.th/new/index.php?mode=maincontent&group=225&id=148&date_start=&date_end [in Thai]
- Sungkawadee, K. (2019). The Result of the Use of Blended Innovation to Promote DMAIC Information Literacy in 21st Century for Higher Education Students. *Panyapiwat Journal*, 12(1), 291-303. [in Thai]
- Tancharoenwong, A. S., Pakdeeronachit, S., & Svetthitikun, Y. (2018). Screen Behaviour of Thai Toddlers Aged 0-3 years in Bangkok. *Journal of Social Communication Innovation*, 6(2), 60-69. [in Thai]
- Trakoonpuksrirood, W. (2014). *Tablets and Smartphones May Affect the Emotional and Social Development of Children*. Retrieved August 30, 2019, from <http://www.siamintelligence.com/smartphones-damage-social-development> [in Thai]
- Wongkitrungruang, W. & Jittarit, A. (2011). *Future Skills: the 21st Century Education*. Bangkok: Open World. [in Thai]
- Wongyai, N. (2017). A Guide to Developing Digital Literacy Skills of Digital Native. *Veridian E-Journal*, 10(2), 1630-1642.
- Yamane, T. (1967). *Taro Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper & Row.

Name and Surname: Meennapa Rukhiran

Highest Education: Ph.D. Information Technology, Rangsit University

Affiliation: Rajamangala University of Technology Tawan-OK, Chanthaburi Campus

Field of Expertise: Software Design, Information Technology Management, and Mobile Development

Name and Surname: Paniti Netinant

Highest Education: Ph.D. Computer Science, Illinois Institute of Technology, Chicago, U.S.

Affiliation: Rangsit University

Field of Expertise: Software Systems, Software Architecture and Design, and System Development